

บทที่ 1

บทนำ

โดยทั่วไปแล้วสัตว์เคี้ยวเอื้องจะได้รับ โภชนะพื้นฐานจากอาหารหยาบ เพื่อให้ชบวนการหมักย่อยเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ และเป็นแหล่งของโภชนะที่จะผ่านออกจากกระเพาะหมัก เพื่อให้เกิดสมดุลของโภชนะที่สัตว์ต้องการ ซึ่งส่งผลกระทบต่อสมรรถภาพทางด้านการเจริญเติบโต และประสิทธิภาพการผลิต โดยเฉพาะในระยะของการให้นม (lactation) หรือในการขุน (fattening) (เมธา และฉลอง, 2533) พืชอาหารสัตว์จึงถือได้ว่ามีบทบาทสำคัญต่อการเลี้ยงสัตว์เป็นอย่างยิ่ง โคนมต้องการอาหารหยาบอย่างน้อย 15% ของวัตถุดิบที่กินเข้าไป ถ้ามีอาหารหยาบในปริมาณน้อยเกินไปจะทำให้ไขมันในน้ำนมลดลงและส่งผลกระทบต่อระบบการย่อยอาหารในกระเพาะรูเมนของสัตว์ ดังนั้นอาหารหยาบจึงเป็นอาหารพื้นฐานที่สำคัญที่จะขาดไม่ได้สำหรับ โคนม แต่อาหารหยาบที่เกษตรกรใช้กันทั่วไปมักจะมีปริมาณและคุณภาพแปรปรวนสูง ขึ้นอยู่กับสภาพดิน ฟ้า อากาศ และการจัดการ เป็นต้น โดยในประเทศไทยอาหารหยาบจะมีปริมาณโปรตีนต่ำ เยื่อใยสูง และปริมาณการกินได้ รวมทั้งการย่อยได้ต่ำกว่าอาหารหยาบในเขตอบอุ่น (Minson, 1980) นอกจากนี้ ปัญหาการขาดแคลนพืชอาหารสัตว์ยังเป็นอีกปัญหาหนึ่ง แนวทางการแก้ไขด้านหนึ่งสามารถทำได้โดยการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรให้มากขึ้น เช่น ในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย ซึ่งมีการเพิ่มพื้นที่การปลูกปาล์มน้ำมันมากขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้ผลพลอยได้ที่เกิดจากอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันสูงขึ้นตามไปด้วย การเลือกใช้ส่วนของใบปาล์มมาเป็นอาหารสัตว์ทั้งในรูปสด และหมักก็น่าจะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่สามารถทำได้ การศึกษาครั้งนี้จึงมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพการใช้ประโยชน์จากใบปาล์มน้ำมันในรูปสด และหมักมาเป็นอาหารหยาบในโคนมรุ่นเพศเมีย และ โครีคนมอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืนต่อไป

1.1 วัตถุประสงค์การศึกษา

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบทางเคมีและคุณค่าทางโภชนาของใบปาล์มน้ำมันหมัก
2. เพื่อศึกษาผลของระดับการใช้ใบปาล์มน้ำมันหมักร่วมกับหญ้ากินนีสีม่วงที่มีผลต่อปริมาณน้ำนมและองค์ประกอบทางเคมีของน้ำนม
3. เพื่อศึกษาผลตอบแทนทางเศรษฐกิจในการใช้ใบปาล์มน้ำมันหมักเป็นอาหาร โครีดนม
4. เพื่อศึกษาผลการใช้ใบปาล์มน้ำมันสดต่อปริมาณการกินได้ และการเจริญเติบโตในโคนมรุ่นเพศเมีย

1.2 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ทำให้ทราบถึงระดับการใช้ใบปาล์มน้ำมันหมักร่วมกับหญ้ากินนีสีม่วง เมื่อนำมาเป็นอาหารหยাবสำหรับโคนมที่มีผลต่อปริมาณน้ำนมที่วัดได้ องค์ประกอบทางเคมีของน้ำนม ผลตอบแทนทางเศรษฐกิจ และได้มีแนวทางในการประยุกต์ใช้แหล่งอาหารที่เป็นผลพลอยได้จาก การเกษตรภายในท้องถิ่น สำหรับเป็นอาหารทดแทนในช่วงที่ขาดแคลนอาหาร